

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2008/56/EG

av den 17 juni 2008

om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

sin påverkan på de marina vattnen, oberoende av var effekterna förekommer.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1,

(3) Den marina miljön är ett värdefullt arv som måste skyddas, bevaras och om möjligt återställas med det slutliga målet att bevara den biologiska mångfalden och skapa variationsrika och dynamiska oceaner och hav som är rena, friska och produktiva. Detta direktiv bör i det avseendet bland annat främja en integrering av miljöhänsyn i all relevant politik och utgöra miljöpelaren i Europeiska unionens framtida havspolitik.

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

(4) I enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut nr 1600/2002/EG av den 22 juli 2002 om fastställande av gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram ⁽⁴⁾ har en temainriktad strategi för skydd och bevarande av den marina miljön utarbetats med det övergripande målet att främja ett hållbart utnyttjande av haven och bevara de marina ekosystemen.

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

(5) Utvecklingen och genomförandet av den temainriktade strategin bör syfta till bevarande av de marina ekosystemen. Detta tillvägagångssätt bör omfatta skyddade områden och behandla all mänsklig verksamhet som påverkar den marina miljön.

av följande skäl:

(1) Marina vatten under Europeiska unionens medlemsstaters suveränitet och jurisdiktion inbegriper Medelhavet, Östersjön, Svarta havet och nordöstra Atlanten samt vattnen runt Azorerna, Madeira och Kanarieöarna.

(6) Inrättandet av marina skyddsområden, inbegripet områden som redan utsetts eller områden som kommer att utses enligt rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter ⁽⁵⁾ (nedan kallat *livsmiljödirektivet*), rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar ⁽⁶⁾ (nedan kallat *fågeldirektivet*), och enligt internationella eller regionala avtal till vilka Europeiska gemenskapen eller de berörda medlemsstaterna är parter, är ett viktigt bidrag när det gäller att uppnå en god miljöstatus enligt detta direktiv.

(2) Det är uppenbart att den belastning som de marina naturresurserna och de marina ekosystemtjänsterna utsätts för ofta är alltför stor och att gemenskapen måste minska

⁽¹⁾ EUT C 185, 18.8.2006, s. 20.

⁽²⁾ EUT C 206, 29.8.2006, s. 5.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 14 november 2006 (EUT C 314 E, 21.12.2006, s. 86), rådets gemensamma ståndpunkt av den 23 juli 2007 (EUT C 242 E, 16.10.2007, s. 11) och Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 december 2007 (ännu ej offentliggjord i EUT). Rådets beslut av den 14 maj 2008.

⁽⁴⁾ EGT L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 206, 22.7.1992, s. 7. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2006/105/EG (EUT L 363, 20.12.2006, s. 368).

⁽⁶⁾ EGT L 103, 25.4.1979, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2006/105/EG.

- (7) Att inrätta sådana skyddade områden enligt detta direktiv kommer att vara ett viktigt steg för att uppfylla de åtaganden som gjorts vid världstoppmötet om hållbar utveckling och i konventionen om biologisk mångfald, godkänd genom rådets beslut 93/626/EEG ⁽¹⁾, och kommer att bidra till att skapa ett sammanhängande och representativt nätverk med sådana områden.
- (8) Genom att tillämpa en ekosystembaserad strategi för förvaltning av mänskliga aktiviteter samtidigt som ett hållbart utnyttjande av marina varor och tjänster möjliggörs, bör man prioritera insatser som syftar till att uppnå eller upprätthålla en god miljöstatus i gemenskapens marina miljö, att fortsätta skydda och bevara denna miljö och se till att vidare försämring förhindras.
- (9) För att nå dessa mål krävs ett tydligt och sammanhållet regelverk. Denna ram bör bidra till samstämmighet mellan olika politikområden och främja integrering av miljöfrågor i annan politik, såsom den gemensamma fiskeripolitiken, den gemensamma jordbrukspolitiken och annan relevant gemenskapspolitik. Regelverket bör ge en övergripande handlingsram och bidra till att de åtgärder som vidtas är samordnade, konsekventa och väl integrerade med åtgärder enligt annan gemenskapslagstiftning och internationella avtal.
- (10) De varierande förhållandena, problemen och behoven i de marina regioner eller delregioner som utgör gemenskapens marina miljö kräver olika och specifika lösningar. Denna mångfald bör beaktas i alla skeden av utarbetandet av marina strategier, men särskilt vid utarbetande, planering och genomförande av åtgärder för att uppnå ett en god miljöstatus i gemenskapens marina miljö på nivån marina regioner och delregioner.
- (11) Varje medlemsstat bör därför för sina marina vatten utarbeta en marin strategi som, samtidigt som den är specifik för medlemsstatens egna vatten, återspeglar de aspekter som gäller för hela den berörda marina regionen eller delregionen. De marina strategierna bör leda till genomförandet av åtgärdsprogram som är utformade för att uppnå eller upprätthålla en god miljöstatus. Medlemsstaterna bör dock inte åläggas att vidta särskilda åtgärder när det inte finns någon betydande risk för den marina miljön eller när kostnaderna skulle var oproportionerliga i förhållande till risken, förutsatt att alla beslut om att inte vidta någon åtgärd är vederbörligen motiverade.
- (12) Kustvatten, inbegripet deras havsbotten och underliggande jordlager, är en integrerad del av den marina miljön, och bör som sådana också omfattas av detta direktiv, såvida särskilda aspekter av den marina miljöns miljöstatus inte redan behandlas i direktiv Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område ⁽²⁾ eller i annan gemenskapslagstiftning, för att säkerställa att åtgärderna kompletterar varandra samtidigt som onödiga dubbleringar undviks.
- (13) På grund av den marina miljöns gränsöverskridande karaktär bör medlemsstaterna samarbeta för att se till att utarbetandet av de marina strategierna samordnas inom varje marin region eller delregion. Eftersom marina regioner och delregioner delas både med andra medlemsstater och med tredjeländer, bör medlemsstaterna göra sitt yttersta för att säkerställa nära samordning med alla berörda medlemsstater och tredjeländer. Om det är lämpligt och praktiskt genomförbart, bör befintliga institutionella strukturer i de marina regionerna eller delregionerna, särskilt regionala havskonventioner, användas för att säkerställa denna samordning.
- (14) Medlemsstater som gränsar till samma marina region eller delregion som omfattas av detta direktiv bör, om havets tillstånd är så kritiskt att det krävs omedelbara insatser, eftersträva att enas om en åtgärdsplan i vilken ingår ett tidigareläggande av åtgärdsprogrammen. I sådana fall bör kommissionen uppmanas att överväga tillhandahållande av stöd till medlemsstaterna för deras förstärkta insatser för att förbättra den marina miljön genom att göra den berörda regionen till ett pilotprojekt.
- (15) Alla medlemsstater har inte marina vatten enligt definitionen i detta direktiv, och därför bör verkan av de bestämmelser i detta direktiv som uteslutande riktar sig till medlemsstater som har marina vatten begränsas till dessa medlemsstater.
- (16) Eftersom åtgärder på internationell nivå är nödvändiga för att uppnå samarbete och samordning, bör detta direktiv ytterligare stärka samstämmigheten i gemenskapens och medlemsstaternas bidrag enligt internationella avtal.

⁽¹⁾ EGT L 309, 13.12.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 327, 22.12.2000, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2008/32/EG (EUT L 81, 20.3.2008, s. 60).

- (17) Gemenskapen och dess medlemsstater är alla parter i Förenta nationernas havsrättskonvention, godkänd genom rådets beslut 98/392/EG av den 23 mars 1998 om Europeiska gemenskapens ingående av Förenta nationernas havsrättskonvention och avtalet av den 28 juli 1994 om genomförande av del XI i denna konvention⁽¹⁾. Gemenskapens och dess medlemsstaters skyldigheter enligt dessa avtal bör därför beaktas fullt ut i detta direktiv. Utöver de bestämmelser som gäller för parternas marina vatten omfattar havsrättskonventionen allmänna skyldigheter för att se till att verksamheter under en parts jurisdiktion eller kontroll inte orsakar skada utanför dess marina vatten, och för att undvika att skador eller faror överförs från ett område till ett annat eller att en typ av förorening omvandlas till en annan.
- (18) Detta direktiv bör också stödja gemenskapens tydliga ställningstagande inom ramen för konventionen om biologisk mångfald, när det gäller att hejda förlusten av biologisk mångfald, få till stånd ett bevarandeariktat och hållbart utnyttjande av den marina biologiska mångfalden och skapa ett globalt nätverk av skyddade marina områden senast 2012. Det bör också bidra till uppnåendet av de mål som beslutades vid det sjunde partsmötet om konventionen om biologisk mångfald. Mötet antog ett omfattande arbetsprogram om biologisk mångfald i hav och kustnära områden, med ett antal mål och verksamheter som syftar till att hejda förlusten av biologisk mångfald nationellt, regionalt och globalt och till att säkra de marina ekosystemens förmåga att tillhandahålla varor och tjänster. Dessutom antogs ett arbetsprogram om skyddade områden i syfte att inrätta och underhålla ekologiskt representativa system av skyddade marina områden senast 2012. Medlemsstaternas skyldighet att utse Natura 2000-områden enligt fågeldirektivets och livsmiljödirektivet kommer att ge ett viktigt bidrag till denna process.
- (19) Detta direktiv bör bidra till uppfyllandet av gemenskapens och medlemsstaternas skyldigheter och viktiga åtaganden enligt flera tillämpliga internationella avtal om att skydda den marina miljön från föroreningar. Det gäller konventionen om skydd av Östersjöområdets marina miljö, godkänd genom rådets beslut 94/157/EG⁽²⁾, konventionen om skydd av den marina miljön i nordöstra Atlanten, godkänd genom rådets beslut 98/249/EG⁽³⁾, inklusive dess nya bilaga V om skydd och bevarande av ekosystem och biologisk mångfald i havsområdet och härtill hörande tillägg 3, godkända genom rådets beslut 2000/340/EG⁽⁴⁾, konventionen om skydd av Medelhavets marina miljö och kustregion, godkänd genom rådets beslut 77/585/EEG⁽⁵⁾, och ändringarna i denna
- från 1995, godkända genom rådets beslut 1999/802/EG⁽⁶⁾, liksom dess protokoll om skyddet av Medelhavet mot förorening från landbaserade källor, godkänt genom rådets beslut 83/101/EEG⁽⁷⁾, och ändringarna i detta från 1996, godkända genom rådets beslut 1999/801/EG⁽⁸⁾. Detta direktiv bör också bidra till uppfyllandet av medlemsstaternas skyldigheter enligt konventionen om skydd av Svarta havet mot föroreningar, enligt vilken de har gjort betydande åtaganden när det gäller skyddet av den marina miljön mot förorening och i vilken gemenskapen ännu inte är part men har observatörsstatus.
- (20) Tredjeländer med marina vatten i samma marina region eller delregion som en medlemsstat bör inbjudas att delta i den process som anges i detta direktiv och därigenom göra det lättare att uppnå god miljöstatus i den marina regionen eller delregionen.
- (21) För att målen i detta direktiv ska kunna nås, är det avgörande att integrera målsättningen vad gäller bevarandet, förvaltningsåtgärderna och övervaknings- och utvärderingsverksamheten för geografiska skyddsåtgärder, såsom särskilda bevarandeområden, särskilda skyddsområden eller marina skyddsområden.
- (22) Man bör även beakta den biologiska mångfalden och den potential för marin forskning som djuphavsmiljöer erbjuder.
- (23) Eftersom åtgärdsprogram som genomförs inom de marina strategierna blir effektiva endast om de bygger på goda kunskaper om den marina miljöns tillstånd i ett visst område och om de för varje medlemsstat anpassas så väl som möjligt till behoven i de aktuella vattnen och med hänsyn till de allmänna förhållanden som råder i den marina regionen eller delregionen, bör bestämmelser införas om att på nationell nivå utarbeta en lämplig ram, som bland annat omfattar marinvetenskaplig forskning och övervakningsoperationer, för ett välgrundat beslutsfattande. På gemenskapsnivå bör stöd till tillhörande forskning fortlöpande införlivas i forsknings- och utvecklingspolitiken. Erkännandet av de marina frågorna i sjunde ramprogrammet för forskning och utveckling är ett viktigt steg i denna riktning.

⁽¹⁾ EGT L 179, 23.6.1998, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 73, 16.3.1994, s. 19.

⁽³⁾ EGT L 104, 3.4.1998, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 118, 19.5.2000, s. 44.

⁽⁵⁾ EGT L 240, 19.9.1977, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 322, 14.12.1999, s. 32.

⁽⁷⁾ EGT L 67, 12.3.1983, s. 1.

⁽⁸⁾ EGT L 322, 14.12.1999, s. 18.

- (24) Som ett första steg i utformningen av åtgärdsprogrammen bör medlemsstaterna inom en marin region eller delregion analysera de särdrag eller förhållanden som råder i deras marina vatten samt belastningar och påverkan på dessa, identifiera de viktigaste faktorerna som belastar och påverkar dessa vatten, och göra en ekonomisk och social analys av deras användning och av de kostnader som förstöringen av den marina miljön för med sig. De får använda bedömningar som redan har gjorts i samband med de regionala havskonventionerna som grund för sina analyser.
- (25) På grundval av dessa analyser bör medlemsstaterna sedan fastställa ett antal faktorer som kännetecknar en god miljöstatus i de marina vattnen. För detta ändamål bör kriterier och metodstandarder utarbetas för att säkerställa enhetlighet och möjliggöra jämförelse mellan marina regioner och delregioner av i vilken grad god miljöstatus har uppnåtts. Dessa bör utarbetas i samarbete med alla berörda parter.
- (26) Nästa steg i arbetet för att uppnå en god miljöstatus bör vara att fastställa miljömål och program för löpande övervakning, så att de marina vattens tillstånd kan utvärderas regelbundet.
- (27) Medlemsstaterna bör därefter fastställa och genomföra åtgärdsprogram som är utformade för att uppnå eller upprätthålla en god miljöstatus i de berörda vattnen och samtidigt tar hänsyn till befintliga gemenskapskrav och internationella krav och behoven i den aktuella marina regionen eller delregionen. Åtgärderna bör utformas på grundval av försiktighetsprincipen och principen om förebyggande åtgärder, principen om att miljöskador i första hand ska åtgärdas vid källan och principen om att förorenaren betalar.
- (28) Med hänsyn till den precisa fokusering som krävs, är det lämpligt att medlemsstaterna vidtar ovan nämnda åtgärder. För att säkerställa samstämmighet i åtgärderna i gemenskapen som helhet och när det gäller åtaganden på global nivå är det väsentligt att medlemsstaterna meddelar kommissionen vilka åtgärder som vidtas så att kommissionen kan bedöma samstämmigheten i åtgärderna i hela den berörda marina regionen eller delregionen och i förekommande fall kan ge vägledning om eventuella ändringar som behövs.
- (29) Medlemsstaterna bör vidta de åtgärder som behövs för att uppnå eller behålla god miljöstatus i havsmiljön. Det bör emellertid erkännas att det kanske inte är möjligt att i alla avseenden uppnå eller behålla god miljöstatus i alla marina vatten till 2020. Därför bör av rättviseskäl och med avseende på genomförbarhet bestämmelser antas för sådana fall där medlemsstaten omöjligen kan nå den ambitionsnivå som krävs för att uppfylla de uppsatta miljömålen eller för att uppnå eller behålla god miljöstatus.
- (30) I detta sammanhang bör bestämmelser fastställas för två specialfall. Det första specialfallet avser en situation där det är omöjligt för en medlemsstat att nå sina miljömål på grund av åtgärder eller avsaknad av åtgärder som den berörda medlemsstaten inte är ansvarig för, naturliga skäl eller force majeure, åtgärder som medlemsstaten själv har vidtagit i överordnat allmänt intresse som uppväger den negativa miljöpåverkan, eller naturliga förutsättningar som inte tillåter en snar förbättring av de marina vattens tillstånd. Den berörda medlemsstaten bör dokumentera varför den anser att ett sådant specialfall har uppstått och identifiera det berörda området och bör vidta lämpliga särskilda åtgärder för att fortsätta arbetet med att nå miljömålen, förhindra en fortsatt försämring av de berörda marina vattens tillstånd och mildra den negativa påverkan inom den aktuella marina regionen eller delregionen.
- (31) Det andra specialfallet avser en situation där en medlemsstat konstaterar förekomsten av ett problem som påverkar miljöstatusen i dess marina vatten, eller i hela den berörda marina regionen eller delregionen, men som inte kan lösas med åtgärder på nationell nivå eller som har anknytning till annan gemenskapspolitik eller till ett internationellt avtal. I ett sådant fall bör åtgärder vidtas för att informera kommissionen om detta i samband med att åtgärdsprogrammen anmäls och lämpliga rekommendationer görs till kommissionen och rådet i den händelse gemenskapsåtgärder skulle behövas.
- (32) Den flexibilitet som införs för specialfall bör dock kontrolleras på gemenskapsnivå. För det första specialfallet är det därför lämpligt att noggrant överväga effektiviteten av de särskilda åtgärder som vidtas. Om medlemsstaten hänvisar till att en åtgärd har vidtagits på grund av tvingande allmänintresse, bör kommissionen bedöma huruvida eventuella modifieringar eller förändringar som gjorts av den marina miljön till följd av denna åtgärd inte varaktigt omöjliggör eller äventyrar uppnåendet av en god miljöstatus i den berörda marina regionen, i delregionen eller i andra medlemsstaters marina vatten. Kommissionen bör ge vägledning om eventuella ändringar som behövs om den anser att de planerade åtgärderna är otillräckliga eller olämpliga för att garantera samstämmigheten i åtgärderna inom hela den marina regionen eller delregionen.

- (33) För det andra specialfallet bör kommissionen överväga frågan och svara inom sex månader. I förekommande fall bör kommissionen följa rekommendationerna från den berörda medlemsstaten när den lägger fram förslag i frågan till Europaparlamentet och rådet.
- (34) Med tanke på de marina ekosystemens dynamiska karaktär och naturliga föränderlighet, och eftersom belastning och påverkan på ekosystemen kan variera i takt med utvecklingen av olika mänskliga verksamheter och klimatförändringens effekter, är det av väsentlig betydelse att inse att definitionen av god miljöstatus med tiden eventuellt måste anpassas. Åtgärdsprogrammen för skyddet och förvaltningen av den marina miljön bör följaktligen vara flexibla och anpassningsbara och ta hänsyn till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen. Bestämmelser om att regelbundet uppdatera de marina strategierna bör därför införas.
- (35) Bestämmelser bör också införas om att offentliggöra åtgärdsprogram och uppdateringar av dessa, och om att till kommissionen lämna delrapporter med beskrivning av programmens genomförande.
- (36) För att säkerställa allmänhetens aktiva deltagande i fastställandet, genomförandet och uppdateringen av marina strategier bör bestämmelser införas om att ge allmänheten tillfredsställande information om de olika inslagen i de marina strategierna eller om uppdateringen av dessa samt, på begäran, relevanta uppgifter som använts för utarbetandet av de marina strategierna i enlighet med gemenskapens lagstiftning om allmänhetens tillgång till miljöinformation.
- (37) Kommissionen bör lägga fram en första utvärderingsrapport om genomförandet av direktivet inom två år efter det att alla åtgärdsprogram har mottagits, dock senast 2019. Kommissionen bör därefter lägga fram rapporter vart sjätte år.
- (38) Det bör finnas bestämmelser om antagande av metodstandarder för bedömning av den marina miljös tillstånd, övervakning, miljömål och om antagande av tekniska format för överföring och behandling av data i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) ⁽¹⁾.
- (39) Åtgärder som reglerar fiskeriförvaltning kan vidtas inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken, såsom anges i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽²⁾, på grundval av vetenskaplig rådgivning och i syfte att stödja uppnåendet av de mål som behandlas i detta direktiv, inbegripet att helt stänga av vissa områden för fiske för att göra det möjligt att bevara eller återupprätta ekosystemens integritet, struktur och funktion och, i förekommande fall, för att skydda, bland annat, lekområden, uppväxtområden samt födosöksområden. Kontrollen av utsläpp och emissioner till följd av användning av radioaktiva material regleras i artiklarna 30 och 31 i Euratomfördraget och bör därför inte behandlas i detta direktiv.
- (40) Den gemensamma fiskeripolitiken och en framtida reform av denna bör beakta fiskets inverkan på miljön och målen i detta direktiv.
- (41) Om medlemsstaterna anser att åtgärder på de ovan nämnda områdena eller andra områden med anknytning till annan gemenskapspolitik eller ett internationellt avtal är önskvärda, bör de utarbeta lämpliga rekommendationer till gemenskapsåtgärder.
- (42) Den allvarliga oro som framför allt på grund av klimatförändringarna råder för miljön i de arktiska vattnen, som är en marin miljö av särskild betydelse som gränsar till gemenskapen, måste bedömas av gemenskapsinstitutionerna och kan kräva att åtgärder vidtas för att säkerställa att den arktiska regionens miljö skyddas.
- (43) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att skydda och bevara den marina miljön, att förhindra att den försämras och att där så är praktiskt möjligt återställa denna miljö på områden där den har påverkats negativt, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av direktivets omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (44) Åtgärdsprogram och efterföljande åtgärder från medlemsstaternas sida bör grundas på en ekosystembaserad strategi för förvaltningen av mänskliga aktiviteter och på de principer som avses i artikel 174 i fördraget, särskilt försiktighetsprincipen.

⁽¹⁾ EUT L 108, 25.4.2007, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 865/2007 (EUT L 192, 24.7.2007, s. 1).

- (45) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna⁽¹⁾, särskilt artikel 37, som syftar till att främja integreringen av en hög nivå i fråga om miljöskydd och förbättring av miljöns kvalitet i unionens politik i enlighet med principen om hållbar utveckling.
- (46) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽²⁾.
- (47) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att anpassa bilagorna III, IV och V till vetenskapliga och tekniska framsteg. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (48) Kommissionen bör även ges befogenhet att fastställa kriterier och metodstandarder som medlemsstaterna ska använda och att anta specifikationer och standardiserade metoder för övervakning och bedömning. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

- Genom detta direktiv fastställs en ram inom vilken medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som behövs för att uppnå eller upprätthålla en god miljöstatus i den marina miljön senast 2020.
- För detta ändamål ska marina strategier utarbetas och genomföras för att

⁽¹⁾ EGT C 364, 18.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. Beslutet ändrat genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11).

- skydda och bevara den marina miljön, förhindra att den försämras eller, där det låter sig göras, återställa marina ekosystem i områden där de har påverkats negativt,
- förhindra och minska utsläpp i den marina miljön, i syfte att fasa ut föroreningar enligt definitionen i artikel 3.8, för att säkerställa att det inte finns någon betydande inverkan på eller betydande risk för den marina biologiska mångfalden, de marina ekosystemen, människors hälsa eller ett legitimt utnyttjande av haven.

3. I dessa marina strategier ska en ekosystembaserad metod för förvaltning av mänskliga aktiviteter tillämpas, som säkerställer att dessa aktiviteters samlade tryck hålls inom nivåer som är förenliga med uppnåendet av god miljöstatus och att de marina ekosystemens kapacitet att reagera på antropogena förändringar inte äventyras, samtidigt som ett hållbart utnyttjande av marina varor och tjänster möjliggörs för nuvarande och kommande generationer.

4. Detta direktiv ska bidra till samstämmighet mellan olika politikområden, överenskommelser och lagstiftningsåtgärder som påverkar den marina miljön samt syfta till att säkerställa integrering av miljöhänsyn i dessa.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska vara tillämpligt på alla marina vatten enligt definitionen i artikel 3.1 och ska beakta de gränsöverskridande effekterna på den marina miljöns kvalitet i tredjeländer i samma marina region eller delregion.

2. Detta direktiv ska inte tillämpas på sådan verksamhet vars enda syfte är försvar eller nationell säkerhet. Medlemsstaterna ska emellertid sträva efter att säkerställa att sådan verksamhet genomförs på ett sätt som så långt det är rimligt och möjligt är förenligt med detta direktivs syften.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv avses med

- marina vatten*:

- vatten, havsbotten och underliggande jordlager som ligger på havssidan av den baslinje som används för att beräkna territorialvattnets utsträckning, ut till den yttersta gränsen av det område där en medlemsstat har och/eller utövar jurisdiktion i enlighet med FN:s havsrättskonvention, med undantag av vatten som gränsar till de länder och territorier som anges i bilaga II till fördraget och de franska utomeuropeiska departementen och gemenskaperna,

- b) kustvatten enligt direktiv 2000/60/EG, inbegripet deras havsbotten och deras underliggande jordlager, såvida särskilda aspekter av den marina miljöns miljöstatus inte redan behandlas i det direktivet eller i annan gemenskapslagstiftning,
2. *marin region*: en havsregion som anges i artikel 4. Marina regioner och deras delregioner har bestämts för att underlätta genomförandet av detta direktiv och har fastställts med hänsyn till hydrologiska, oceanografiska och biogeografiska förhållanden,
3. *marin strategi*: en strategi som ska utarbetas och genomföras för varje berörd marin region eller delregion som avses i artikel 5,
4. *miljö tillstånd*: det allmänna tillståndet för miljön i marina vatten, med beaktande av de ingående marina ekosystemens struktur, funktion och processer tillsammans med naturliga geomorfologiska, geografiska, biologiska, geologiska och klimatiska faktorer samt fysikaliska, akustiska och kemiska förhållanden, inbegripet dem som är resultatet av mänskliga aktiviteter inom eller utanför det berörda området,
5. *god miljöstatus*: det miljö tillstånd för marina vatten där dessa utgör ekologiskt variationsrika och dynamiska oceaner och hav som är rena, friska och produktiva utifrån sina inneboende förutsättningar och användningen av den marina miljön befinner sig på en nivå som är hållbar och därigenom tryggar möjligheten till användning och verksamhet för nuvarande och framtida generationer, dvs.:
- a) De ingående marina ekosystemens struktur, funktion och processer tillsammans med tillhörande geomorfologiska, geografiska, geologiska och klimatiska faktorer tillåter dessa ekosystem att fungera fullt ut och bevara sin återhämtningsförmåga mot miljöförändringar framkallade av människan. Marina arter och livsmiljöer skyddas, förlust av biologisk mångfald framkallad av människan förhindras och variationsrika biologiska beståndsdelar fungerar i jämvikt.
- b) Ekosystemens hydromorfologiska, fysikaliska och kemiska egenskaper, inbegripet de egenskaper som är en följd av mänsklig verksamhet i det berörda området stöder ekosystemen enligt ovan. Antropogena utsläpp av ämnen och energi, inbegripet buller, i den marina miljön ger inte upphov till förorenings effekter.
6. *kriterier*: särskiljande tekniska kännetecken som har nära samband med kvalitativa deskriptorer,
7. *miljömål*: ett kvalitativt eller kvantitativt påstående om det eftersträfvade tillståndet för olika delar av, och belastningar och påverkan på, marina vatten för varje marin region eller delregion. Miljömålen ska fastställas i enlighet med artikel 10,
8. *förorening*: direkt eller indirekt tillförsel till den marina miljön, orsakad av mänskliga aktiviteter, av ämnen eller energi, inklusive av människan orsakat undervattensbuller, som leder till eller sannolikt leder till negativa effekter, exempelvis skador på levande resurser och marina ekosystem, inbegripet minskad biologisk mångfald, folkhälsorisker, hinder för marina verksamheter, inklusive fiske, turism, rekreation och annat legitimt nyttjande av haven, försämrad kvalitet för användning av havsvatten och minskade upplevelsevärden eller rent allmänt försämrad hållbar användning av marina varor och tjänster,
9. *regionalt samarbete*: samarbete och samordning mellan medlemsstaternas verksamhet och, när så är möjligt, de tredjeländers verksamhet som ligger inom samma marina region eller delregion i syfte att utarbeta och genomföra marina strategier,
10. *regional havskonvention*: en internationell konvention eller ett internationellt avtal tillsammans med dess styrande organ som inrättats i syfte att skydda den marina miljön i de marina regioner som avses i artikel 4, t.ex. konventionen om skydd av Östersjöområdet marina miljö, konventionen för skydd av den marina miljön i Nordöstra Atlanten och konventionen om skydd av Medelhavets marina miljö och kustregion.

Artikel 4

Marina regioner och delregioner

1. Medlemsstaterna ska, när de fullgör sina skyldigheter enligt detta direktiv, beakta att marina vatten som omfattas av deras suveränitet eller jurisdiktion utgör en integrerad del av följande marina regioner:

- a) Östersjön.
- b) Nordöstra Atlanten.
- c) Medelhavet.
- d) Svarta havet.

En god miljöstatus ska fastställas på nivån för den marina region eller delregion som avses i artikel 4 på grundval av de kvalitativa deskriptorerna i bilaga I. En adaptiv förvaltning baserad på ekosystemansatsen ska tillämpas i syfte att uppnå en god miljöstatus.

2. Medlemsstaterna får, för att ta hänsyn till särskilda förhållanden i ett visst område, genomföra detta direktiv genom hänvisning till delområden på lämplig nivå av de marina vatten som avses i punkt 1, förutsatt att delområdena avgränsas på ett sätt som är förenligt med följande marina delregioner:

a) I nordöstra Atlanten:

- i) Nordsjön, inklusive Kattegatt och Engelska kanalen.
- ii) Keltiska havet.
- iii) Biscayabukten och vid Iberiska kusten.
- iv) Atlanten, den makaronesiska biogeografiska regionen som utgörs av de vatten som omger Azorerna och Madeira respektive Kanarieöarna.

b) I Medelhavet:

- i) Västra Medelhavet.
- ii) Adriatiska havet.
- iii) Joniska havet och det centrala Medelhavet.
- iv) Egeiska havet och Levantiska havet.

Medlemsstaterna ska informera kommissionen om eventuella delområden senast den dag som anges i artikel 26.1 första stycket men får revidera dessa när den inledande bedömning som avses i artikel 5.2 a i har genomförts.

Artikel 5

Marina strategier

1. Varje medlemsstat ska, för varje berörd marin region eller delregion, utarbeta en marin strategi för sina marina vatten i enlighet med den åtgärdsplan som anges i punkt 2 a och 2 b.

2. Medlemsstater som delar en marin region eller delregion ska samarbeta för att, inom varje marin region eller delregion, tillse att de åtgärder som krävs för att uppnå direktivets mål, särskilt de olika delarna av de marina strategier som anges i a och b, är sammanhängande och samordnade i hela den berörda marina regionen eller delregionen, i enlighet med följande åtgärdsplan för vilken de berörda medlemsstaterna ska sträva efter att följa ett gemensamt tillvägagångssätt:

a) Förberedelse:

- i) Senast den 15 juli 2012 ska en inledande bedömning av aktuellt miljötillstånd i de berörda vattnen och av miljöpåverkan på dessa från mänskliga aktiviteter, i enlighet med artikel 8, vara avslutad.
- ii) Senast den 15 juli 2012 ska det fastställas vad som avses med god miljöstatus i de berörda vattnen, i enlighet med artikel 9.1.
- iii) Senast den 15 juli 2012 ska ett antal miljömål och tillhörande indikatorer fastställas, i enlighet med artikel 10.1.
- iv) Senast den 15 juli 2014 ska, om inte annat anges i tillämplig gemenskapslagstiftning, ett övervakningsprogram för löpande bedömning och regelbunden uppdatering av mål, i enlighet med artikel 11.1 vara fastställt och genomfört.

b) Åtgärdsprogram:

- i) Senast 2015 ska ett åtgärdsprogram utformat för att uppnå eller bevara en god miljöstatus, i enlighet med artikel 13.1–3, vara utarbetat.
- ii) Senast 2016 ska det program som anges i led i vara i kraft, i enlighet med artikel 13.10.

3. Medlemsstater som gränsar till samma marina region eller delregion som omfattas av detta direktiv bör, om havets tillstånd är så kritiskt att det krävs omedelbara insatser, utforma en åtgärdsplan i enlighet med punkt 1, i vilken ingår ett tidigare-läggande av åtgärdsprogrammen samt eventuellt striktare skyddsåtgärder, förutsatt att detta inte hindrar god miljöstatus från att uppnås eller upprätthållas i en annan marin region eller delregion. I dessa fall ska

- a) de berörda medlemsstaterna informera kommissionen om sin reviderade tidsplan och handla i enlighet med denna,
- b) kommissionen uppmanas att överväga tillhandahållande av stöd till medlemsstaterna för deras förstärkta insatser för att förbättra den marina miljön genom att göra den berörda regionen till ett pilotprojekt.

Artikel 6

Regionalt samarbete

1. För att uppnå den samordning som avses i artikel 5.2 ska medlemsstaterna, om det är praktiskt möjligt och lämpligt, använda befintliga regionala institutionella samsamarbetsstrukturer, bl.a. samsamarbetsstrukturer i enlighet med de regionala havskonventioner som omfattar den marina regionen eller delregionen.

2. I syfte att fastställa och genomföra marina strategier ska medlemsstaterna, inom varje marin region eller delregion, göra allt de kan, genom att använda tillämpliga internationella forum, bland annat mekanismer och strukturer i de regionala havskonventionerna, för att samordna sina åtgärder med tredjeländer som har suveränitet eller jurisdiktion över vatten i samma marina region eller delregion.

I detta sammanhang ska medlemsstaterna i möjligaste mån bygga vidare på tillämpliga befintliga program och verksamheter utvecklade inom ramen för strukturer som har sitt ursprung i internationella avtal, t.ex. regionala havskonventioner.

Samordning och samarbete ska vid behov utsträckas till att omfatta alla medlemsstater i den marina regionens eller delregionens avrinningsområde, däribland de kustlösa länderna, för att göra det möjligt för medlemsstaterna i denna marina region eller delregion att uppfylla sina skyldigheter enligt detta direktiv med hjälp av de fastställda samsamarbetsstrukturer som anges i detta direktiv eller i direktiv 2000/60/EG.

Artikel 7

Behöriga myndigheter

1. Varje medlemsstat ska, senast den 15 juli 2010, för varje berörd marin region eller delregion utse en eller flera myndigheter med behörighet för genomförandet av detta direktiv i marina vatten.

Senast den 15 januari 2011 ska medlemsstaterna överlämna en förteckning över de utsedda behöriga myndigheterna till kommissionen, tillsammans med de uppgifter som anges i bilaga II.

Medlemsstaterna ska samtidigt sända kommissionen en förteckning över sina behöriga myndigheter när det gäller de internationella organ där de deltar och som är relevanta för genomförandet av detta direktiv.

Medlemsstaterna inom avrinningsområdet för varje marin region eller delregion ska även utse den eller de myndigheter som är behöriga för samarbete och samordning enligt artikel 6.

2. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om varje förändring av den information som har överlämnats enligt punkt 1, inom sex månader efter det att förändringen får verkan.

KAPITEL II

MARINA STRATEGIER: FÖRBEREDELSE

Artikel 8

Bedömning

1. Medlemsstaterna ska, för varje marin region eller delregion, göra en inledande bedömning av sina marina vatten, med beaktande av befintliga uppgifter där sådana finns att tillgå och med följande innehåll:

a) En analys av grundläggande egenskaper och förhållanden och aktuellt miljötillstånd i dessa vatten, på grundval av de vägledande förteckningar över faktorer som anges i tabell 1 i bilaga III, och omfattande fysikalisk-kemiska förhållanden, livsmiljötyper, biologiska förhållanden och hydromorfologi.

b) En analys av de viktigaste faktorer som påverkar miljötillståndet i dessa vatten, inklusive mänskliga aktiviteter, vilken

i) grundar sig på de vägledande förteckningar över faktorer som anges i tabell 2 i bilaga III och omfattar en kombination av olika kvalitativa och kvantitativa påverkansfaktorer, samt urskiljbara trender,

ii) omfattar de viktigaste kumulativa effekterna och synergieffekterna, och

iii) beaktar de relevanta bedömningar som gjorts i enlighet med befintlig gemenskapslagstiftning.

c) En ekonomisk och social analys av utnyttjandet av dessa vatten och de kostnader som förstöringen av den marina miljön för med sig.

2. De analyser som anges i punkt 1 ska ta hänsyn till faktorer som rör kustvatten, vatten i övergångszon och territorialvatten, som omfattas av tillämpliga bestämmelser i befintlig gemenskapslagstiftning, i synnerhet direktiv 2000/60/EG. De ska även ta hänsyn till eller grunda sig på andra relevanta bedömningar, t.ex. de som genomförts gemensamt inom ramen för de regionala havskonventionerna, så att de ger en allsidig bedömning av den marina miljös tillstånd.

3. När medlemsstaterna förbereder bedömningar enligt punkt 1 ska de med hjälp av samordningen enligt artiklarna 5 och 6 göra allt för att se till att

a) bedömningsmetoderna är enhetliga över hela den marina regionen eller delregionen,

- b) gränsöverskridande inverkan och gränsöverskridande egenskaper tas i beaktande.

Artikel 9

Fastställande av god miljöstatus

1. Med hänvisning till den inledande bedömning som gjorts i enlighet med artikel 8.1 ska medlemsstaterna för varje berörd marin region eller delregion fastställa ett antal förhållanden som kännetecknar en god miljöstatus i de marina vattnen, på grundval av de kvalitativa deskriptorer som är förtecknade i bilaga I.

Medlemsstaterna ska ta hänsyn till de vägledande förteckningar över faktorer som anges i tabell 1 i bilaga III och särskilt fysikalisk-kemiska förhållanden, livsmiljöer, biologiska förhållanden och hydromorfologi.

Medlemsstaterna ska även ta hänsyn till belastning och påverkan till följd av mänsklig verksamhet i varje marin region eller delregion, med beaktande av de vägledande förteckningar över faktorer som anges i tabell 2 i bilaga III.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om den bedömning som gjorts i enlighet med artikel 8.1 och om det fastställande av god miljöstatus som gjorts i enlighet med punkt 1 i den här artikeln senast tre månader efter den senare åtgärden.

3. De kriterier och metodstandarder som medlemsstaterna ska använda och som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv genom att komplettera det ska fastställas, på grundval av bilagorna I och III, i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.3 senast den 15 juli 2010 på ett sätt som garanterar enhetlighet och gör det möjligt att mellan olika marina regioner eller delregioner jämföra i vilken utsträckning en god miljöstatus har uppnåtts. Innan kommissionen föreslår sådana kriterier och standarder ska den höra alla berörda parter, inbegripet regionala havskonventioner.

Artikel 10

Fastställande av miljömål

1. På grundval av den inledande bedömning som gjorts i enlighet med artikel 8.1 ska medlemsstaterna, för varje berörd marin region eller delregion, fastställa en allsidig uppsättning miljömål och tillhörande indikatorer för sina marina vatten som vägledning för de framsteg som ska uppnås beträffande en god miljöstatus i den marina miljön, med beaktande av de vägledande förteckningar över belastning och påverkan som anges i tabell 2 i bilaga III och över grundläggande förhållanden som anges i bilaga IV.

När medlemsstaterna utformar dessa mål och indikatorer ska de ta hänsyn till fortsatt tillämpning av tillämpliga befintliga miljömål, fastställda på nationell nivå, gemenskapsnivå eller internationell nivå för samma vatten och se till att dessa mål överensstämmer med varandra och att största möjliga hänsyn tas till gränsöverskridande inverkan och gränsöverskridande faktorer som är av betydelse.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om miljömålen senast tre månader efter det att de fastställts.

Artikel 11

Övervakningsprogram

1. Med utgångspunkt i den inledande bedömning som gjorts i enlighet med artikel 8.1 ska medlemsstaterna fastställa och genomföra samordnade övervakningsprogram för löpande bedömning av miljötillståndet i sina marina vatten, på grundval av de vägledande förteckningarna över faktorer i bilaga III och förteckningen i bilaga V och med hänvisning till de miljömål som fastställts i enlighet med artikel 10.

Övervakningsprogrammen ska vara enhetliga inom marina regioner eller delregioner och ska grundas på och vara förenliga med tillämpliga bestämmelser om bedömning och övervakning som anges i gemenslagslagstiftning, bland annat fågeldirektivet och habitatdirektivet, eller i internationella avtal.

2. Medlemsstater som delar en marin region eller delregion med varandra ska utarbeta övervakningsprogram i enlighet med punkt 1, och ska i samstämmighetens och samordningens intresse försöka säkerställa att

- a) övervakningsmetoderna är enhetliga över hela den marina regionen eller delregionen för att underlätta jämförelser av övervakningsresultaten,
- b) gränsöverskridande inverkan och gränsöverskridande egenskaper som är av betydelse tas i beaktande.

3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om övervakningsprogrammen senast tre månader efter det att de fastställts.

4. Specifikationer och standardmetoder för övervakning och bedömning som tar hänsyn till befintliga åtaganden och säkerställer att resultaten från övervakning och bedömning blir jämförbara och som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.3.

Artikel 12

Underrättelser och kommissionens bedömning

Kommissionen ska, på grundval av de underrättelser som lämnats i enlighet med artiklarna 9.2, 10.2 och 11.3 avseende varje marin region eller delregion, för varje medlemsstat bedöma huruvida de anmälda komponenterna bildar en lämplig ram som uppfyller direktivets krav och får de berörda medlemsstaterna att lämna sådana kompletterande upplysningar som är tillgängliga och nödvändiga.

När kommissionen utarbetar dessa bedömningar ska den ta hänsyn till hur ramarna stämmer överens inom de olika marina regionerna eller delregionerna och inom gemenskapen.

Senast sex månader efter att alla dessa underrättelser inkommit ska kommissionen informera de berörda medlemsstaterna om huruvida den anser att de anmälda komponenterna är förenliga med detta direktiv och ger vägledning om eventuella ändringar som den anser behövs.

KAPITEL III

MARINA STRATEGIER: ÅTGÄRDSPROGRAM

Artikel 13

Åtgärdsprogram

1. Medlemsstaterna ska, för varje berörd marin region eller delregion, identifiera de åtgärder som behöver vidtas för att uppnå eller upprätthålla en god miljöstatus, fastställd i enlighet med artikel 9.1, i sina marina vatten.

Åtgärderna ska utformas på grundval av den inledande bedömning som gjorts i enlighet med artikel 8.1 och med hänvisning till de miljömål som fastställts i enlighet med artikel 10.1 samt med beaktande av de åtgärdstyper som anges i bilaga VI.

2. Medlemsstaterna ska samla de åtgärder som utformats i enlighet med punkt 1 i ett åtgärdsprogram, med beaktande av tillämpliga åtgärder som krävs enligt gemenskapslagstiftning, särskilt direktiv 2000/60/EG, rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/7/EG av den 15 februari 2006 om förvaltning av badvattenkvaliteten⁽²⁾ samt kommande lagstiftning om miljökvalitetsnormer inom vattenpolitikens område, eller internationella avtal.

⁽¹⁾ EGT L 135, 30.5.1991, s. 40. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 64, 4.3.2006, s. 37.

3. Medlemsstaterna ska, vid utarbetandet av åtgärdsprogrammet enligt punkt 2, ta hänsyn till hållbar utveckling och särskilt till de planerade åtgärdernas sociala och ekonomiska effekter. För att bistå den behöriga myndighet eller de behöriga myndigheter som avses i artikel 7 i arbetet med att nå målen på ett enhetligt sätt får medlemsstaterna fastställa eller upprätta administrativa ramar för att dra nytta av sådan samverkan.

Medlemsstaterna ska se till att åtgärderna är kostnadseffektiva och tekniskt genomförbara, och de ska göra konsekvensanalyser, inbegripet kostnads-nyttoanalyser, innan nya åtgärder vidtas.

4. De åtgärdsprogram som inrättas i enlighet med denna artikel ska omfatta geografiska skyddsåtgärder för att bidra till att skapa sammanhängande och representativa nätverk med marina skyddsområden som har tillräcklig mångfald i ekosystemen, exempelvis särskilda bevarandeområden i enlighet med livsmiljödirektivet, särskilda skyddsområden i enlighet med fågeldirektivet och marina skyddsområden som erkänts av gemenskapen eller berörda medlemsstater inom ramen för internationella eller regionala avtal som de är parter i.

5. Om medlemsstaterna anser att förvaltningen av en mänsklig verksamhet på gemenskapsnivå eller internationell nivå sannolikt kommer att ha betydande inverkan på den marina miljön, särskilt inom de områden som anges i punkt 4, ska de var för sig eller gemensamt kontakta den behöriga myndighet eller internationella organisation som berörs, i syfte att överväga och eventuellt vidta åtgärder som behövs för att uppnå målen i detta direktiv och för att upprätthålla och i förekommande fall återupprätta ekosystemens integritet, struktur och funktion.

6. Senast 2013 ska medlemsstaterna, för varje marin region eller delregion, offentliggöra relevant information om de områden som avses i punkterna 4 och 5.

7. Medlemsstaterna ska i sina åtgärdsprogram ange hur åtgärderna ska genomföras och hur de bidrar till att uppnå de miljömål som fastställts i enlighet med artikel 10.1.

8. Medlemsstaterna ska beakta vilka konsekvenser deras åtgärdsprogram kan få för vatten bortom deras egna marina vatten i syfte att minska risken för skador på sådana vatten och om möjligt påverka dem i positiv riktning.

9. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och berörda medlemsstater om sina åtgärdsprogram inom tre månader efter det att de fastställts.

10. Medlemsstaterna ska, om inte annat följer av artikel 16, se till att programmen är operativa senast ett år efter det att de fastställts.

Artikel 14

Undantag

1. En medlemsstat får identifiera fall inom sina marina vatten där miljömålen eller god miljöstatus, av något av de skäl som anges i leden a–d, inte kan uppnås i alla avseenden genom åtgärder som vidtas av den medlemsstaten eller, av skäl som avses i led e, inte kan uppnås inom den tillämpliga relevanta tidsramen:

- a) Åtgärder eller brist på åtgärder som den berörda medlemsstaten inte är ansvarig för.
- b) Naturliga orsaker.
- c) Force majeure.
- d) Förändringar eller modifieringar av de marina vattnens fysiska förhållanden till följd av åtgärder vidtagna på grund av ett tvingande allmänintresse som uppväger den negativa miljöpåverkan, inbegripet all gränsöverskridande inverkan.
- e) Naturliga förhållanden som inte tillåter en snar förbättring av de berörda marina vattnens tillstånd.

Den berörda medlemsstaten ska klart ange sådana fall i sitt åtgärdsprogram och motivera sin ståndpunkt för kommissionen. När en medlemsstat anger sådana fall ska den överväga konsekvenserna för medlemsstaterna i den berörda marina regionen eller delregionen.

Medlemsstaten ska dock vidta lämpliga särskilda åtgärder i syfte att fortsätta sträva efter att uppnå miljömålen, förhindra att de berörda marina vattnens tillstånd fortsätter att försämrans av de skäl som fastställs i leden b, c eller d och motverka negativ påverkan av den berörda marina regionens eller delregionens nivå eller i andra medlemsstaters marina vatten.

2. Medlemsstaterna ska, i den situation som omfattas av punkt 1 d, se till att förändringarna eller modifieringarna inte varaktigt omöjliggör eller äventyrar uppnåendet av en god miljöstatus på den berörda marina regionens eller delregionens nivå eller i andra medlemsstaters marina vatten.

3. De särskilda åtgärder som avses i punkt 1 tredje stycket ska i möjligaste mån integreras i åtgärdsprogrammen.

4. Medlemsstaterna ska utveckla och genomföra alla delarna i de marina strategier som avses i artikel 5.2, men det ska därvid inte krävas av dem, förutom beträffande den inledande bedömningen enligt artikel 8, att de vidtar särskilda åtgärder om det inte finns några betydande risker för den marina miljön eller om kostnaderna inte skulle stå i proportion till riskerna för den marina miljön, förutsatt att det inte sker någon ytterligare försämring.

Om en medlemsstat av något av dessa skäl inte vidtar någon åtgärd ska den till kommissionen överlämna den motivering som krävs som underlag för dess beslut och samtidigt se till att möjligheterna att uppnå god miljöstatus inte äventyras varaktigt.

Artikel 15

Rekommenderade gemenskapsåtgärder

1. Om en medlemsstat identifierar ett problem som påverkar miljötillståndet i dess marina vatten och som inte kan lösas med åtgärder på nationell nivå, eller som har samband med annan gemenskapspolitik eller annat internationellt avtal, ska den informera kommissionen om detta och lämna in underlag för att motivera ståndpunkten.

Kommissionen ska svara inom sex månader.

2. När gemenskapens institutioner måste agera, ska medlemsstaterna lämna lämpliga rekommendationer till kommissionen och rådet till åtgärder avseende de problem som avses i punkt 1. Om inte annat anges i relevant gemenskapslagstiftning ska kommissionen reagera på varje sådan rekommendation inom sex månader och ska, på lämpligt sätt, beakta rekommendationerna vid framläggandet av därmed sammanhängande förslag för Europaparlamentet och rådet.

Artikel 16

Underrättelser och kommissionens bedömning

Kommissionen ska, på grundval av de uppgifter om åtgärdsprogram som lämnas i enlighet med artikel 13.9, för varje medlemsstat bedöma huruvida de anmälda programmen bildar en lämplig ram som uppfyller direktivets krav och får de berörda medlemsstaterna att lämna sådana kompletterande upplysningar som är tillgängliga och nödvändiga.

När kommissionen utarbetar dessa bedömningar ska den ta hänsyn till hur åtgärdsprogrammen stämmer överens inom de olika marina regionerna eller delregionerna och inom gemenskapen.

Senast sex månader efter att alla dessa underrättelser inkommit informerar kommissionen de berörda medlemsstaterna om huruvida den anser att de anmälda åtgärdsprogrammen är förenliga med detta direktiv och ger vägledning om eventuella ändringar som den anser behövs.

KAPITEL IV

UPPDATERING, RAPPORTER OCH INFORMATION TILL ALLMÄNHETEN

Artikel 17

Uppdatering

1. Medlemsstaterna ska för varje berörd marin region eller delregion se till att de marina strategierna hålls uppdaterade.

2. Medlemsstaterna ska, med avseende på tillämpningen av punkt 1, på ett samordnat sätt i enlighet med artikel 5 se över följande inslag i sina marina strategier vart sjätte år efter det att de har fastställts:

a) Den inledande bedömningen och fastställandet av god miljöstatus, som gjorts i enlighet med artikel 8.1 respektive artikel 9.1.

b) De miljömål som fastställts i enlighet med artikel 10.1.

c) De övervakningsprogram som fastställts i enlighet med artikel 11.1.

d) De åtgärdsprogram som fastställts i enlighet med artikel 13.2.

3. Uppgifter om uppdateringar som gjorts till följd av översyner enligt punkt 2 ska skickas till kommissionen, till de regionala havskonventionerna och till andra berörda medlemsstater senast tre månader efter det att de har offentliggjorts i enlighet med artikel 19.2.

4. Artiklarna 12 och 16 ska gälla i tillämpliga delar för denna artikel.

Artikel 18

Delrapporter

Medlemsstaterna ska, senast tre år efter offentliggörandet av varje åtgärdsprogram eller uppdatering av detta enligt arti-

kel 19.2, ge kommissionen en kortfattad delrapport med en beskrivning av hur genomförandet av åtgärdsprogrammet har framskridit.

Artikel 19

Samråd med och information till allmänheten

1. Medlemsstaterna ska, i enlighet med tillämplig, befintlig gemenskapslagstiftning, se till att alla berörda parter tidigt ges reella möjligheter att delta i genomförandet av detta direktiv, om möjligt med deltagande av befintliga förvaltningsorgan eller förvaltningsstrukturer, exempelvis regionala havskonventioner, vetenskapliga rådgivande organ och regionala rådgivande nämnder.

2. Medlemsstaterna ska offentliggöra och göra det möjligt för allmänheten att lämna synpunkter på sammanfattningar av följande inslag i de marina strategierna, eller deras uppdateringar:

a) Den inledande bedömningen och fastställandet av god miljöstatus, som gjorts i enlighet med artikel 8.1 respektive artikel 9.1.

b) De miljömål som fastställts i enlighet med artikel 10.1.

c) De övervakningsprogram som fastställts i enlighet med artikel 11.1.

d) De åtgärdsprogram som fastställts i enlighet med artikel 13.2.

3. När det gäller tillgången till miljöinformation, ska Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation⁽¹⁾ tillämpas.

I enlighet med direktiv 2007/2/EG ska kommissionen när den utför sina uppgifter med avseende på detta direktiv, särskilt översynen av tillståndet för gemenskapens marina miljö enligt artikel 20.3 b, av medlemsstaterna få tillträde och fulla användarrättigheter till data och information från den inledande bedömning som gjorts enligt artikel 8 och från de övervakningsprogram som fastställts enligt artikel 11.

Senast sex månader efter det att data och information från den inledande bedömningen enligt artikel 8 och från övervakningsprogrammen enligt artikel 11 finns tillgängliga ska denna information och dessa data även ställas till Europeiska miljöbyråns förfogande när den utför sina uppgifter.

⁽¹⁾ EUT L 41, 14.2.2003, s. 26.

*Artikel 20***Kommissionens rapporter**

1. Kommissionen ska offentliggöra en första utvärderingsrapport om genomförandet av detta direktiv inom två år efter det att alla åtgärdsprogram har mottagits, dock senast 2019.

Kommissionen ska därefter offentliggöra rapporter vart sjätte år. Kommissionen ska överlämna rapporterna till Europaparlamentet och rådet.

2. Senast den 15 juli 2012 ska kommissionen offentliggöra en rapport med en utvärdering av i vad mån detta direktiv har bidragit till genomförandet av medlemsstaternas eller gemenskapens befintliga skyldigheter, åtaganden och initiativ på gemenskapsnivå eller på internationell nivå vad gäller miljöskydd i marina vatten.

Rapporten ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

3. De rapporter som anges i punkt 1 ska innehålla följande uppgifter:

- a) En översyn av hur genomförandet av detta direktiv fortskrider.
- b) En översyn av den marina miljöns tillstånd i gemenskapen, genomförd i samverkan med Europeiska miljöbyrån och berörda regionala organisationer och konventioner som rör fiske- och havsfrågor.
- c) En granskning av de marina strategierna samt förslag till förbättringar av dessa.
- d) En sammanfattning av information som erhållits från medlemsstaterna i enlighet med artiklarna 12 och 16 och av de bedömningar som gjorts av kommissionen, i enlighet med artikel 16, när det gäller information som erhållits från medlemsstaterna i enlighet med artikel 15.
- e) En sammanfattning av reaktionen på var och en av de rapporter som lämnats till kommissionen av medlemsstaterna i enlighet med artikel 18.
- f) En sammanfattning av reaktionerna på Europaparlamentets och rådets kommentarer till tidigare marina strategier.
- g) En kortfattad beskrivning av hur annan relevant gemenskapspolitik bidragit till att uppnå målen för detta direktiv.

*Artikel 21***Lägesrapport om skyddsområden**

På grundval av den information som medlemsstaterna ska lämna senast 2013 ska kommissionen senast 2014 rapportera om hur arbetet med att upprätta marina skyddsområden fortskrider, med beaktande av gemenskapens och medlemsstaternas befintliga skyldigheter enligt gällande gemenskapsrätt och internationella åtaganden.

Rapporten ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

*Artikel 22***Gemenskapsfinansiering**

1. Mot bakgrund av hur viktigt det är att en marin strategi upprättas ska genomförandet av detta direktiv understödjas av gemenskapens befintliga finansieringsinstrument i enlighet med tillämpliga bestämmelser och villkor.

2. De program som medlemsstaterna utarbetar ska samfinansieras av EU i enlighet med befintliga finansieringsinstrument.

*Artikel 23***Översyn av detta direktiv**

Kommissionen ska se över detta direktiv senast den 15 juli 2023 och ska i förekommande fall föreslå nödvändiga ändringar.

KAPITEL V

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 24***Tekniska anpassningar**

1. Bilagorna III, IV och V får ändras mot bakgrund av vetenskapliga och tekniska framsteg i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.3, med beaktande av de perioder för översyn och uppdatering av marina strategier som fastställs i artikel 17.2.

2. I enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 25.2

a) får det antas metodstandarder för tillämpningen av bilagorna I, III, IV och V.

b) får det antas tekniska format för överföring och behandling av data, inbegripet statistiska och kartografiska data.

*Artikel 25***Föreskrivande kommitté**

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

*Artikel 26***Införlivande**

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 15 juli 2010. De ska genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

3. Medlemsstater utan marina vatten ska sätta i kraft endast de bestämmelser som är nödvändiga för att säkerställa överensstämmelse med kraven enligt artiklarna 6 och 7.

När sådana bestämmelser redan är i kraft i nationell lagstiftning, ska de berörda medlemsstaterna överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

*Artikel 27***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 28***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 17 juni 2008.

På Europaparlamentets vägnar

H.-G. PÖTTERING

Ordförande

På rådets vägnar

J. LENARČIČ

Ordförande

BILAGA I

Kvalitativa deskriptorer för fastställande av en god miljöstatus

(som avses i artiklarna 3.5, 9.1, 9.3 och artikel 24)

1. Biologisk mångfald bevaras. Livsmiljöernas kvalitet och förekomst samt arternas fördelning och abundans överensstämmer med rådande geomorfologiska, geografiska och klimatiska villkor.
2. Främmande arter som har införts genom mänsklig verksamhet håller sig på nivåer som inte förändrar ekosystemen negativt.
3. Populationerna av alla kommersiellt nyttjade fiskar och skaldjur håller sig inom säkra biologiska gränser och uppvisar en ålders- och storleksfördelning som vittnar om ett friskt bestånd.
4. Alla delar av de marina näringsvävarna, i den mån de är kända, förekommer i normal omfattning och mångfald på nivåer som är tillräckliga för att arternas långsiktiga bestånd ska kunna säkerställas och deras fulla reproduktiva kapacitet behållas.
5. Eutrofiering framkallad av människan reduceras till ett minimum, särskilt dess negativa effekter, såsom minskad biologisk mångfald, försämrade ekosystem, skadliga algbloomningar och syrebrist i bottenvattnet.
6. Havsbottnens integritet håller sig på en nivå som innebär att ekosystemens struktur och funktioner kan tryggas och att i synnerhet de bentiska ekosystemen inte påverkas negativt.
7. En bestående förändring av de hydrografiska villkoren påverkar inte de marina ekosystemen på ett negativt sätt.
8. Koncentrationer av främmande ämnen håller sig på nivåer som inte ger upphov till föroreningseffekter.
9. Främmande ämnen i fisk och skaldjur avsedda som livsmedel överskrider inte de nivåer som fastställts i gemenskapslagstiftningen eller andra tillämpliga normer.
10. Egenskaper hos och mängder av marint avfall förorsakar inga skador på kustmiljön och den marina miljön.
11. Tillförsel av energi, inbegripet undervattensbuller, ligger på nivåer som inte påverkar den marina miljön på ett negativt sätt.

För att fastställa förhållanden som kännetecknar en god miljöstatus i en marin region eller delregion i enlighet med artikel 9.1 ska medlemsstaterna beakta var och en av de kvalitativa deskriptorer som anges i denna bilaga i syfte att identifiera de deskriptorer som ska användas för att fastställa en god miljöstatus i den marina regionen eller delregionen. När en medlemsstat inte anser det lämpligt att använda en eller flera av dessa deskriptorer ska den motivera detta för kommissionen i samband med underrättelsen i enlighet med artikel 9.2.

*BILAGA II***Behöriga myndigheter**

(som avses i artikel 7.1)

1. Den eller de behöriga myndigheternas namn och adress – Officiellt namn och adress för den angivna behöriga myndigheten/de angivna behöriga myndigheterna.
 2. Den eller de behöriga myndigheternas rättsliga ställning – En kortfattad beskrivning av den eller de behöriga myndigheternas rättsliga ställning.
 3. Ansvar – En kortfattad beskrivning av den eller de behöriga myndigheternas rättsliga och administrativa ansvar och av dess/deras roll avseende de berörda marina vattnen.
 4. Medlemskap – Om den eller de behöriga myndigheterna agerar som samordnande organ för andra behöriga myndigheter krävs en förteckning över dessa och en sammanfattning av de institutionella förbindelser som upprättas för att sköta samordningen.
 5. Regional eller subregional samordning – En sammanfattning krävs av de mekanismer som inrättats för att säkerställa samordningen mellan medlemsstater vars marina vatten ligger inom samma marina region eller delregion.
-

BILAGA III

Väglädande förteckning över grundläggande förhållanden, belastning och påverkan

(som avses i artiklarna 8.1, 9.1, 9.3, 10.1, 11.1 och artikel 24)

Tabell 1

Grundläggande förhållanden

Fysikaliska och kemiska förhållanden	<ul style="list-style-type: none"> — Havsbottnens topografi och batymetri. — Årsvisa och säsongsvisa temperaturförhållanden samt isutbredning, strömningshastighet, uppvällning, vågexponering, blandningskaraktistik, turbiditet, uppehållstid. — Geografisk och tidsmässig fördelning av salthalt. — Geografisk och tidsmässig fördelning av näringsämnen (DIN, TN, DIP, TP, TOC) och syre. — Profiler för pH, pCO₂ eller motsvarande uppgifter som används för att mäta marin försurning.
Livsmiljöer	<ul style="list-style-type: none"> — Dominerande livsmiljöer på havsbotten och i vattenpelaren med en beskrivning av karakteristiska fysikaliska och kemiska egenskaper, t.ex. djup, temperaturförhållanden i vattnet, strömmar och andra rörelser i vattnet, salthalt, bottenstruktur och bottenstratens sammansättning. — Identifiering och kartläggning av speciella livsmiljötyper, särskilt sådana som enligt gemenskapslagstiftningen (livsmiljödirektivet och fågeldirektivet) eller internationella konventioner är av särskilt intresse för vetenskapen eller för den biologiska mångfalden. — Livsmiljöer i områden som på grund av sina egenskaper, sitt läge eller sin strategiska betydelse förtjänar ett särskilt omnämnande. Detta kan exempelvis vara områden som är utsatta för intensiv eller särskild påverkan och områden som förtjänar ett särskilt skydd.
Biologiska förhållanden	<ul style="list-style-type: none"> — En beskrivning av de biologiska samhällen som är förknippade med de dominerande livsmiljöerna på havsbotten och i vattenpelaren. Beskrivningen ska innehålla uppgifter om samhällen av växt- och djurplankton, inbegripet arter samt säsongsmässig och geografisk variation. — Information om gömfröiga växter, makroalger och evertbrater i bottenfaunan, inklusive artsammansättning, biomassa och års-/säsongvariation. — Uppgifter om fiskbeståndens struktur, inklusive beståndens storlek, utbredning och ålders-/storleksstruktur. — En beskrivning av populationsdynamik, naturlig och nuvarande utbredning och status för marina däggdjursarter och reptilarter som förekommer i den marina regionen eller delregionen. — En beskrivning av populationsdynamik, naturlig och nuvarande utbredning och status för havsfågelarter som förekommer i den marina regionen eller delregionen. — En beskrivning av populationsdynamik, naturlig och nuvarande utbredning och status för andra arter som förekommer i den marina regionen eller delregionen och som omfattas av gemenskapslagstiftning eller internationella avtal. — En inventering av temporär förekomst, frekvens och geografisk utbredning av främmande arter eller, i förekommande fall, genetiskt distinkta former av inhemska arter i den marina regionen eller delregionen.
Andra förhållanden	<ul style="list-style-type: none"> — En beskrivning av situationen beträffande kemikalier, inbegripet kemikalier som ger anledning till oro, förorening av sediment, kraftigt förorenade områden, hälsofrågor och förorening av biota (särskilt biota avsett som livsmedel). — En beskrivning av andra förhållanden eller särdrag som är typiska eller specifika för den marina regionen eller delregionen.

Tabell 2

Belastning och påverkan

Fysisk förlust	<ul style="list-style-type: none"> — Kvävning (t.ex. genom människans byggverksamhet, deponering av muddermassor). — Tillslutning (t.ex. genom permanenta konstruktioner).
Fysiska skador	<ul style="list-style-type: none"> — Förändringar i igenslamning (t.ex. genom flodmynningar, ökad avrinning, muddring/deponering av muddermassor). — Abrasion (t.ex. påverkan på havsbotten genom kommersiellt fiske, båttrafik, ankring). — Selektiv utvinning (t.ex. exempelvis prospektering och bearbetning av levande och andra resurser på havsbotten och i underliggande jordlager).
Övrig fysisk störning	<ul style="list-style-type: none"> — Undervattensbuller (t.ex. från sjöfart, akustisk undervattensutrustning). — Marint avfall.
Interferens med naturliga hydrologiska processer	<ul style="list-style-type: none"> — Betydande ändring av temperaturförhållanden (t.ex. genom spillvatten från kraftverk). — Betydande ändring av salthalt (t.ex. konstruktioner som hindrar vattnets rörelser, uttag av vatten).
Föroreningar genom farliga ämnen	<ul style="list-style-type: none"> — Tillförsel av syntetiska ämnen (t.ex. prioriterade ämnen enligt direktiv 2000/60/EG som är relevanta för den marina miljön, såsom bekämpningsmedel, antifoulingmedel, läkemedel, som tillförs t.ex. genom spill från diffusa källor, förorening från fartyg, deposition från atmosfären och biologiskt verksamma ämnen). — Tillförsel av icke syntetiska ämnen och föreningar (t.ex. tungmetaller och kolväten som tillförs t.ex. genom förorening från fartyg och prospektering och bearbetning av olja, gas och mineraler, deposition från atmosfären, från vattendrag). — Tillförsel av radionuklider.
Systematiska och/eller avsiktliga utsläpp av ämnen	<ul style="list-style-type: none"> — Tillförsel till marina vatten av andra ämnen (fasta, flytande eller gasformiga) genom systematiska och/eller oavsiktliga utsläpp i den marina miljön som är tillåtna enligt annan gemenskapslagstiftning och/eller enligt internationella konventioner.
Tillförsel av näringsämnen och organiskt material	<ul style="list-style-type: none"> — Tillförsel av gödningsmedel och andra kväve- och fosforrika ämnen (t.ex. från punktkällor och diffusa källor, även jordbruk, vattenbruk, deposition från atmosfären). — Tillförsel av organiskt material (t.ex. avlopp, vattenbruk, tillförsel från vattendrag).
Biologiska störningar	<ul style="list-style-type: none"> — Tillförsel av patogena mikroorganismer. — Införande av främmande arter och omflyttning av arter. — Selektivt uttag av arter, bland annat oavsiktliga fångster av icke-målarter (t.ex. genom kommersiellt fiske).

BILAGA IV

Vägledande förteckning över grundläggande förhållanden som ska beaktas vid fastställande av miljömål

(som avses i artikel 10.1 och artikel 24)

1. Tillfredsställande täckning av de karakteristiska faktorerna i marina vatten som omfattas av medlemsstaternas suveränitet eller jurisdiktion inom en marin region eller delregion.
2. Fastställande av a) mål för önskvärda förhållanden på grundval av definitionen av god miljöstatus, b) mätbara mål och tillhörande indikatorer som möjliggör övervakning och bedömning, och c) operativa mål för konkreta genomförandeåtgärder som kan bidra till att de uppnås.
3. Specificering av det miljötillstånd som ska uppnås och bevaras och formulering av detta tillstånd i mätbara egenskaper hos de karakteristiska faktorerna i en medlemsstats marina vatten inom en marin region eller delregion.
4. Konsekvent uppsättning mål som inte kommer i konflikt med varandra.
5. Beskrivning av de resurser som krävs för att nå målen.
6. Formulering av mål, inbegripet eventuella delmål, med en tidsplan för när de ska vara uppnådda.
7. Definition av indikatorer som kan användas för att övervaka utvecklingen och fungera som ledning vid beslut om förvaltningsåtgärder för att nå målen.
8. Angivelse av referenspunkter om så behövs (gräns- och målreferenspunkter).
9. Beaktande av sociala och ekonomiska faktorer vid fastställande av mål.
10. Granskning av uppsättningen miljömål, tillhörande indikatorer och gräns- och målreferenspunkter som har fastställts mot bakgrund av de övergripande mål som anges i artikel 1. Syftet är att bedöma om uppnåendet av miljömålen skulle leda till att de marina vatten som omfattas av medlemsstaternas suveränitet eller jurisdiktion inom en marin region uppnår ett miljötillstånd som stämmer överens med de övergripande målen.
11. Målen ska vara förenliga med mål som gemenskapen och medlemsstaterna har förbundit sig till inom relevanta internationella och regionala avtal, varvid man ska använda dem som är mest relevanta för den berörda marina regionen eller delregionen i syfte att uppnå miljömålen i artikel 1.
12. När uppsättningen mål och indikatorer har fastställts bör de granskas tillsammans mot bakgrund av de övergripande mål som anges i artikel 1 för att bedöma om uppnåendet av miljömålen skulle leda till att den marina miljön uppnår ett tillstånd som stämmer överens med de övergripande målen.

BILAGA V

Övervakningsprogram

(som avses i artikel 11.1 och artikel 24)

1. Krav på att lämna uppgifter för en bedömning av miljötillstånd och för en bedömning av avståndet från och framstegen mot en god miljöstatus i enlighet med bilaga III och de kriterier och metodstandarder som ska fastställas i enlighet med artikel 9.3.
 2. Krav på att säkerställa att information tas fram för att möjliggöra identifiering av lämpliga indikatorer för de miljömål som föreskrivs i artikel 10.
 3. Krav på att ta fram information för att möjliggöra bedömning av effekterna av de åtgärder som avses i artikel 13.
 4. Krav på att inkludera insatser för att fastställa orsaken till förändringar och identifiera möjliga korrigeringsåtgärder för att återskapa en god miljöstatus om avvikelser utanför intervallet för önskvärt miljötillstånd har konstaterats.
 5. Krav på att tillhandahålla information om kemiska föreningar i arter som används som livsmedel och kommer från kommersiella fiskeområden.
 6. Krav på att inkludera insatser för att bekräfta att de korrigerande åtgärderna leder till de önskade förändringarna och inte till oönskade bieffekter.
 7. Krav på att samla informationen på grundval av marina regioner eller delregioner i enlighet med artikel 4.
 8. Krav på att garantera jämförbara metoder för bedömning inom och mellan marina regioner och/eller delregioner.
 9. Krav på att utarbeta tekniska specifikationer och standardiserade metoder för övervakning på gemenskapsnivå så att informationen blir jämförbar.
 10. Krav på att i möjligaste mån skapa kompatibilitet med befintliga program som utvecklats på regional och internationell nivå. Syftet är att främja överensstämmelse mellan programmen och förhindra dubbelarbete, varvid man ska använda de övervakningsriktlinjer som är mest relevanta för den berörda marina regionen eller delregionen.
 11. Krav på att den inledande bedömningen enligt artikel 8 ska omfatta en bedömning av viktiga förändringar i miljöförhållanden och vid behov nya och framväxande frågor.
 12. Krav på att, som ett led i den inledande bedömningen enligt artikel 8, behandla de relevanta faktorer som förtecknas i bilaga III inklusive deras naturliga variation samt bedöma trender i riktning mot de miljömål som fastställts i enlighet med artikel 10.1, i förekommande fall med hjälp av fastställda indikatorer och gräns- eller målreferenspunkter för dessa.
-

BILAGA VI

Åtgärdsprogram

(som avses i artikel 13.1 och artikel 24)

1. Kontroller av påverkan: förvaltningsåtgärder som reglerar den tillåtna omfattningen av en mänsklig aktivitet.
 2. Kontroller av effekt: förvaltningsåtgärder som reglerar den tillåtna graden av störning av en faktor i ekosystemet.
 3. Kontroller av rumslig och tidsmässig utbredning: förvaltningsåtgärder som reglerar var och när en aktivitet får tillåtas.
 4. Åtgärder för samordning av förvaltning: verktyg för att säkerställa en samordnad förvaltning.
 5. Åtgärder för att förbättra möjligheterna att spåra marina föroreningar, där detta är möjligt.
 6. Ekonomiska incitament: förvaltningsåtgärder som gör att de som nyttjar de marina ekosystemen har ekonomiskt intresse av att agera på sätt som bidrar till att målet med en god miljöstatus uppnås.
 7. Verktyg för förbättring och återställning: förvaltningsverktyg som vägleder mänskliga aktiviteter för att återställa skadade komponenter i marina ekosystem.
 8. Kommunikation, medverkan av berörda parter och information till allmänheten.
-